

119

MINISTRIES

Punten bij de Parasja: Bamidbar – Onze Reis in de Wildernis

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte overdenkingen bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Bamidbar, dat is Hebreeuws voor ‘in de wildernis’. De Parasja loopt van Numeri 1:1 tot Numeri 4:20

Dit Torahgedeelte begint met een telling van de stammen van Israël en beschrijft vervolgens de plichten van de Priesters en Levieten.

Er zijn veel onderwerpen in dit Torah gedeelte die we kunnen bespreken. Vandaag gaan we het hebben over onze geestelijke reis in de wildernis.

De naam van de Parasja van deze week is *Bamidbar*. Dat is de oorspronkelijke Hebreeuwse naam voor het boek Numeri. Maar de Hebreeuwse term *Bamidbar* betekent niet “numeri.” Het betekent “in de wildernis”. We lezen dat in het eerste vers van ons Torah gedeelte:

Numeri 1:1

De HEERE sprak tot Mozes in de woestijn (wildernis) Sinaï, in de tent van ontmoeting, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land Egypte waren vertrokken:

Ook al had God de Israëlieten bevrijd uit Egypte, ze moesten nog lange tijd dwalende doorbrengen in de wildernis voordat ze het beloofde land bereikten. Het boek Numeri vertelt ons over die reis, over de beproevingen en moeilijkheden waar ze tegenaan liepen, het falen en ondanks alles de trouw van God.

Maar waarom moest Israël door de wildernis reizen? Waarom transporteerde God hen niet gewoon meteen naar het Beloofde Land nadat Hij hen uit Egypte had gered? Hij is toch God—Hij had zojuist de Rode Zee doen splitsen! Hij is de Schepper van het Heelal! Natuurlijk had Hij hen in een nanoseconde kunnen zappen naar hun bestemming als Hij dat wilde. Maar Hij deed het niet. Waarom niet?

Misschien is de belangrijkste reden daarvoor dat hoewel Israël fysiek was bevrijd uit Egypte, ze op geestelijk gebied nog steeds op diverse manieren aan Egypte waren gebonden. We komen dat door heel het boek Numeri heen tegen- het voortdurende klagen, de ongehoorzaamheid aan God, de boosheid, de

strijd en haat tussen stammen. “Ze hadden Egypte verlaten, maar Egypte was nog niet uit hen.’

We kunnen de reis van Israël door de wildernis zien als een allegorie voor ons eigen leven als gelovige. Nadat Messias ons heeft bevrijd uit de gebondenheid van de zonde, volgt er een proces van heiliging—een proces van apart gezet worden voor God—God wil dat Zijn volk door dat proces heen gaat. Dat is niet alleen voor Zijn eigen glorie—hoewel dat de primaire reden is—maar het is ook voor je eigen bestwil. Het is niet goed voor ons om in het Beloofde Land te wonen als we in ons hart nog steeds slaaf zijn van Egypte.

Uiteindelijk zijn we allemaal op reis door de wildernis, net zoals de Israëlieten. We zijn gered en verlost door het bloed van Jesjoea, ons Paaslam. We zijn nu middenin het proces waarin God ons heiligt door een reis van beproevingen, moeilijkheden, het leren van Gods geboden, vreselijk tekortschieten en het daarna opnieuw proberen.

Daar gaat het om in het leven. Het is moeilijk. Maar het is voor je bestwil. En als we volharden en de wedloop volbrengen, dan zijn we zeker van de belofte in de wereld die komt.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!